

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/107/2014
Identifikačné číslo spisu:	7111205645
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7111205645.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnému: V. N., nar. X. V. XXXX, bytom V. XX, XXX XX K., o vymoženie 1 810,24 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16Er/ 850/2011, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. decembra 2012, č. k. 12CoE/318/2012-23, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I uznesením z 29. mája 2012 č. k. 16Er/850/2011-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti.

Súd prvého stupňa mal za to, že zmluva o úvere, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, je spotrebiteľskou zmluvou. V čl. 11.2 obchodných podmienok pre úver verzia 1/2007 právneho predchodcu oprávneného sa nachádzala rozhodcovská doložka, ktorú súd posúdil ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Podmienky povinný nemohol ovplyvniť, osobitne si ich nevyjednal. Rozhodcovská doložka nútila spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, čím bola spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Tým rozhodcovská doložka spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd tam považoval rozhodcovskú doložku za dohodnutú v rozpore s dobrými mravmi a tiež za neprijateľnú a z toho dôvodu podľa § 39 a § 53 ods. 5 OZ, ako aj podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách za absolútne neplatnú.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. decembra 2012 č. k. 12CoE/318/2012-23 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O. s. p.). Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Odvolačný súd konštatoval, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere, je vzťahom spotrebiteľským. Konštatoval, že postup súdu prvého stupňa pri preskúmaní rozhodcovskej doložky je súladný so zákonom. Rozhodcovská zmluva, ktorá má formu rozhodcovskej doložky, je neplatná aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, lebo nie je obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd doplnil, že neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto vydaný rozhodcovský rozsudok, t. j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt, tým neboli splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodli vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d/ odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), f/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a g/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho podaného dovolania tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 ECdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 ECdo 92/2013, 3 ECdo 135/2013, 1 ECdo 221/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014, 5 Oboer 56/2013, 1 Cdo 280/2012, 2 Cdo 385/2012, 6 Cdo 465/2012, 6 Cdo 335/2012. Dovolačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.